

Donec Sol teneris primùm lucefcere rebus
Incipiens, proprio cuncta vigore creat.
Tempore quo denſi pendent ſuper æthere nimbi,
Nuncia Iunonis quo fouet Iris aquas.
Tu ſi noctifero ſceptris rex Æolus antro,
Dimittit madidum vere tepente Notum.
Vultus cui Illyrica tegitur pice nigrior vmbra,
Canaq; cœrulea grandine barba riget.
Frons nebulas obſcura tenet, pennæq; madefcunt,
Circundat gelidas vaſta procella comas.
Is cum pendentés tetigit ſuper aëre nubes,
Fit fragor, & picea flumina nube ruunt.
Quæ ſimul vt rapiunt lapſu grauiore ſupernè
Frigore diſperſas per iuga ſumma niues.
Nec mora, ſoluuntur nimium pluuijalibus vndis
Agmina, & è celiſ montibus aëta cadunt.
Exoritur ſtridor nemorum, gemitusq; paludum,
Flumina dum ſe. um peruia quæq; trahunt.
Sæpè viam carpens loca per vicina viator,
Et ſtupet, & tendit iam reuocare gradum.
Iam videas lapides, innataq; rupibus altis
Robora, iam ſeuas amne natate feras.
Iam ſtabulis armenta rapit, tectumq; viroſq;
Et pictos tabulis ſurripit vnda Deos.
Sternuntur lætæ ſegetes, & vota colonum
Deplorata iacent, ſpesq; laborq; perit.
Hæc ego dum tacito mecum ſub corde putabam,
Dum te proſpectu metior Albi meo.

Interea